

"PLÁTAK"

4

28.

**července
2026**

Rejpalovo ráno 3

...a jak rejpal včera slíbil, tak se i stalo. Pondělí bylo plné pěkných písniček. A jejich interprety jsme si opravdu nemohli splést.

Úvodní roli na sebe vzal Vladimír Javorský – na české scéně je jen málo tolik na první pohled neokázalých lidí. Je sympatické, jak se on, divadelní i filmová hvězda, k hudbě dostával vlastně pomalu, přes spolupráce s různými kapelami nebo písničkáři, až do dnešní pozice sólisty obklopeného vynikajícími muzikanty v kapele Bočemuni. Nemyslím, že je Javorský coby zpěvák na pódiu „v roli“, nejspíš naopak právě na hudebním pódiu je z jeho tvůrčích profesí stylizace nejmeně – přinejmenším si tady třeba nemusí povídat s Yorickovou lebkou... Ale jistou míru divadelnosti vnímám i tady: rodák z Ostravy, angažmá v Brně a Praze... a zpívá zčásti písničky poznamenané moravským folklorem, často dokonce v nářečí? Není to role „pasáčka z doliny“ v podání hereckého mistra, který čerstvě pokosenou paseku viděl leda z okýnka auta cestou na představení? Nerejpu, jen kladu řečnickou otázku...

Amanda Pascali je ve festivalovém programu označována za „mladého, ženského Boba Dylana z Itálie“...no, když už, mně naskočila spíš Joan Baez (bez těch jejích sférických hlasových výšek, které mě, přiznávám, vždycky tak trochu rušily, takže pro Amandu bod k dobru). Znamé, povědomé i prvně slyšené

pokračování na straně 5...

Úterý 28. 7.

Budiž světlo
od 17:30 hod.

**Jiří Pavlica
& Hradišť'an**

Olivia Chaney
(Velká Británie)

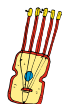
Wör & Kongero
(Belgie/Švédsko)

*Navíc v zámeckém parku
v 16:30 a v 18:30 hod.*

Gomera Street Band

Noční koncert
ve Staré tkalcovně
**Dorota Barová
& Miloš Klápště**

Open scéna

Koncerty Open scény se konají ve všední festivalové dny ve 14 a v 16 hod. Proběhnou ve Špitálku sv. Anny nebo u barokního mostu - podle počasí a podle preferencí vystupujících. A kdo vystoupí?

Středa 29. 7.

Lautrec

(čti Lotrek). Roman Hampacher už v minulosti na Open scéně vystupoval. Teď s sebou přiveze dva kamarády: básníka a textaře Michala Bulíře (který píše mj. pro Michala Prokopa) a Martina Kalendu, jehož domovskou skupinou je Mrakoplaš. Tito pánové v nejlepších letech spolu začali hrát relativně nedávno, ale už si vysloužili Portu. A s malířem Henri de Toulouse-Lautrecem – impresionistou, který často zachycoval nespoutaný život pařížských kabaretů a lidi z okraje tehdejší společnosti – mají společné pouze jméno.

Středa 29. 7.**Světlo v tanci**

od 17:30 hod.

**Robert Křest'an
& Druhá tráva 35 LET
& Michal Pavlíček**

Spafford Campbell
(Velká Británie)

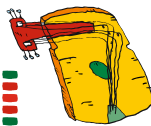
Kanazoé Orkestra
(Burkina Faso/Francie)

Divadlo pro děti ve Vlašském dvoře:
Divadlo Koník: Perníková chaloupka

Divadelní šapitó v zámeckém parku:
Pavel Čadek

Noční koncert ve Staré tkalcovně:
Jiří Slavík sám

Stará tkalcovna

11:00-12:00 Ještě do druhý nohy – film o Jiřím Černém
12:00-13:00 Casey Driessen: Otherlands (krátké hudební filmy)
14:30 Kongero: Singing workshop (Švédsko)
...a další dílny dle rozpisu...

Na dnešní scéně...**Jiří Pavlica & Hradišťan***Maják lidství a moravské lidové hudby.**Jiří Pavlica & Hradišťan: Pozdraveno budiž světlo.*

Ještě kousek a bude to půl století, co Jiří Pavlica vede Hradišťan. Za tu dobu se společně proměnili v renesanční institut moravské lidové

hudby držící se přesvědčení, že bude-li to od srdce, není se čeho bát. Málokdo už asi spočítá, kolikrát už Hradišťan na Folkovkách hrál. Ono je to vlastně ale jedno, když se vždycky dopředu ví, že tím hodně návštěvníků potěší. Asi není nutné připomínat, co všechno Jiří Pavlica s Hradišťanem dokázali, s kým spolupracovali, jaký lán světa projeli a co znamenají pro moravskou lidovou hudbu, pro kterou vyšlapali tolik nových cest a přivedli na ni tolik následovníků. Nejsme encyklopedie, a upřímně, najde se vůbec ještě někdo, kdo by to nevěděl? Jisté je, že zůstávají majákem, všeho, co může být dobré v lidech tolik respektujících a milujících hudbu zděděnou od předků. Nikdy se však nezastavili před tím, aby ji posunuli dál, umělecky načechrali přítomnosti a zabalili do lahodného balíčku, který si budou rozbalovat generace po nich.

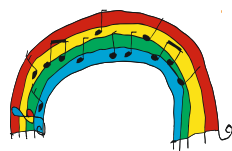
Olivia Chaney (Velká Británie)*Křehké písně z cirkusu touhy.**Hlas z větrné hůrky.*

Navzdory tomu, že má v britském folku své pevné místo a není s ním v rozporu, v jeho zóně se prý ale necítí úplně jistá. Bodejť by ano, když její tvorba má především zkoumavou nadžánrovou povahu a do tradičních písní zanášá podněty z jazzu, klasiky a experimentálního popu. Úchvatně emocionálním hlasem

Pojďte si poslechnout nebyvalou a překvapivou synergii tohoto spojení tří různých temperamentů do společné symfonie.

Alice Maule

Zpěvačka a písničkářka z nedaleké Třebíče, která dlouhá léta skládala písničky jen tak pro svou radost do šuplíku. Asi před čtyřmi roky se ovšem tento šuplík otevřel, protože Alicino poselství prostě muselo ven. A světe div se, písničky si našly svoje posluchače a začaly žít svým vlastním životem. Alice letos bude na Open scéně představovat ženský pohled na hudbu, na písničky a vůbec na svět. Máte se na co těšit!

Divadla pro děti ve Vlašském dvoře od cca 18:40 hod
Úterý 28.7.
Jakub Folvarčný:
Cirkus prdítko

Šapitó

hudební scéna ve stanu "šapitó" v zámeckém parku v cca 20:20

Úterý 28.7.

Laky Mari

Folklórní jazz rock z Třebíče.

Zdůraznění potřeby pokory v dnešní přehlcené době.

Mladá třebíčská kapela přijíždí na festival s novým, anglicky nazpívaným albem *Kind (of) mind*. „Těšit se můžete na osobité autorské skladby, které se stejně jako myšlenka naší skupiny snaží poukázat na spojení člověka s přírodou, se zvířaty a vůbec se vším životem. Zdůrazňují také potřebu pokory v dnešní přehlcené době,“ popsala zaměření alba hráčka na klávesy a zpěvačka Mari Křížová. S kytaristou Lukášem Krupičkou a bubeníkem Matoušem Bendou svou tvorbu označují za folklórní jazz rock, nicméně také experimentují s obměnami nástrojů, zvuků a hlasových rejstříků.

jako by psala milostné dopisy minulosti, ovšem s dnešním razítkem. Absolventka jazzové kompozice s multiinstrumentálním nadáním nepatří mezi bezprostředně uvažující autorky, svou hudbu pečlivě promýšlí ze všech stran. Když se Olivii Chaney od členů americké indie rockové skupiny The Decemberists dostalo nabídky, aby s nimi v projektu Offa Rex přezpívala ikonické skladby britského folkrocku, vymohla si vlastní, od zamýšlené nostalgie oproštěné pojetí a nominace na Grammy album *The Queen Of Hearts* neminula. Podobně přistoupila ke spolupráci s newyorským Kronos Quartetem na albu *Folksongs*, mimochodem po boku Natalie Merchant nebo Rhiannon Giddens. Vnímání britského folku má u Olivie Chaney zkrátka docela jiné dimenze. „Tančíme se smrtí a s ohněm a všichni se nacházíme v cirkusu touhy,“ uvedla předloni své třetí autorské album *Circus Of Desire* natočené znovu v produkci amerického klavíristy Thomase Bartletta známého ze skupiny The Gloaming uvádějící rovněž tradice do kontrapunktu se soudobou hudbou. Letos se Olivia Chaney dostala hodně do řeči, aby ne, když její dojmavá verze staré balady *Dark Eyed Sailor* vévodí nové filmové verzi *Bouřlivých výšin*, ačkoliv něco takového by se dalo spíš čekat od další autorky soundtracku, popové hvězdy Charli XCX, nicméně režisérka Emerald Fennell trvala na svém: ve vypjaté milenecké scéně chtěla slyšet nezaměnitelně procítěný hlas Olivie Chaney. Ta aktuálně chystá album skladeb barokního skladatele Henryho Purcella, „který psal pro krále a královny, ale také chodil do hospody a poslouchal balady“. Za tím účelem sestavila folkrockovou skupinu *News From Nowhere*. Do sestavy patří také houslista Owen Spafford, který Olivii Chaney na Folkvých doprovodí.

Wör & Kongero (Belgie/Švédsko)*Ideální švédsko-vlámské hudební souznění.**Dokáže zahrát pavouka na zvonkohru? A co myslíte, zpívá si u toho?*

Ačkoli Belgičané nikdy nezpívají a Švédky zase na nic nehrají, dokonale si sedli. Z prostého důvodu: pokud jde o starou lidovou hudbu z jejich regionů, drží se hesla „raději udržovat oheň, než uctívat popel“. Takže si s nimi nepřipadáte jako na hodině dějepisu, to spíš listujete dobrodružným komiksem, ve kterém o vaši přízeň bojuje náčelník Wör s pavoukem Kongerem, u kterého si sice nejste jistí, jestli dokáže rozeznít několikátunovou zvonkohru, ale to je detail, hlavně když zpívá stylem folk'appella. Podobně jako už dvacet let polyfonní švédské ženské trio Kongero alias Pavouk: s moderním švihem, temperamentně a s nezvyklými harmoniemi.

Ještě než přišly jukeboxy, lidé stáli na náměstí a do věží křičeli na „dýdžeje“, co by chtěli zahrát a zbytku města se pak dostalo aktuálních hitů. Akorát že se psalo 18. století, pán na věži preludoval na zvony a nenapadlo by ho, že by je někdy mohly nahradit baryton saxofon, akordeon, dudy, kytara a housle. Třebaže se bavíme o skladbách pro zvonkohru, chrámové varhany nebo taneční proměnady od vlámských autorů z té doby, neznamená to, že bychom si za Wör měli představit muzikanty, co neuhnou z jediné zapsané noty a tváří se u toho vážně. Do téhle pasti se Vlámové, jak si dobře pamatujeme z Folkovek léta páně 2019, nalákat nenechali: starou hudbu posílají dál s příměsí jazzu, folku a irské melodičnosti. Posun u nich nastal, když potkali Kongero a dostalo se jim nabídky, že by jim jejich dosud instrumentální písně zazpívaly. Výměnou za doprovod těch švédských. Takže si pláclí a když spolu začali společně vystupovat a letos v lednu vydali album Songbooks Live, snad nikdo nevěřil, že k tak ideálnímu souznění dvou odlišných hudebních tradic došlo teprve nedávno. Inu, když se setkají dobří a do hudby zapálení lidé, jde všechno snadno. Máme se tedy na co těšit.

Rejpalovo ráno 3*...pokračování ze strany 1...*

písničky, které se občas zastavily v půli cesty mezi Amerikou a Sicílií, působily mimořádně vstřícně, a spolupracující „Mr. Mandoline Man“ tomu dodal úplně stejně crossoverový rozměr, mezi malovaným melodií, špetkou bluegrassového maestrování a italského pidlikání pod oknem dámy svého srdce. Moc příjemný blok. Stejně jako vystoupení Beaty Bocek ve stanu, která bere folklorní tradice zase za úplně jiný konec, představuje je do ryze autorské tvorby a smyčkami vytváří nové světy hodné autorky sci-fi.

Nicméně v pondělí jsme všichni samozřejmě čekali hlavně na The Breath. Protože zpěvačka a flétnistka Ríoghnach Connolly je v tomhle duu s kytaristou Stuartem McCallumem doma. Pro ni je právě

tady příležitost doopravdy naplno rozbalit všechno, co v hlase, hlavě, srdci i bohatě rezonujícím těle má (ve všech oblastech je to vysoce nadprůměrné množství) a pro něj zase příležitost bez jakéhokoli ostentativního „honění krku“, vlastně úplně nenápadně, rozehrát mistrovství světa v oboru doprovodu zpěvačky a bezeslovné kooperace s ní – a taky v něm okamžitě sám zvítězit. Tak niterné zážitky našinec skutečně nepotkává na každém kroku. V Tkalcovně hrálo pak noční koncert trio The Weaving. Jasně: Tkaní do tkalcovny! To dá rozum! Irsko-anglické trio začalo zvolna, sestava na tehle žánr zapojením piana neobvyklá. Rejpal „dal vzorek“ několika skladbiček a v obavě, aby na své ráno byl schopen vstát, odebral se na ubikaci, čímž se podle zpráv očitých svědků ošidil o rozjuchané finále i zapojení Rioghnach Connolly do hry. No jo, jeden holt nemůže být u všeho...

Na shledanou zítra zase tady

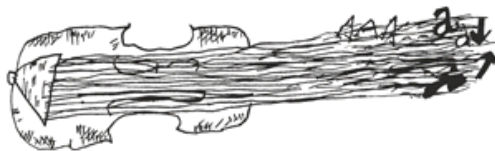
Ondřej Bezr
šéfredaktor kulturního
magazínu UNI

Kolokvium

Diskusní setkání zájemců o problematiku hudby etnické, lidové, folkové či rozmanitou oblast tzv. world music přivádí do Náměště nad Oslavou každoročně jak zástupce akademické obce (etnology, etnomuzikology, etnochoreology, muzikology a estetiky), tak hudební publicisty a redaktory. Téma, k němuž se všichni přednášející vyslovují, je pokaždé jiné, všechny účastníky však spojuje zájem o hudební pole „od folkloru k world music“ a vůle diskutovat o problémech a představit ostatním oblast svého zájmu.

23. ročník Mezinárodního kolokvia zaměřeného na lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music
Od folkloru k world music: **Hudba a politika**
Vstup volný

středa 29. 7. 2026 v CETT – Konferenční sál

9.30 - 9.45 Milan Tesař: Konflikty a krize v zrcadle hitparády World Music Charts Europe

9.50 – 10.05: Jiří Moravčík: Nekončíme, hroby ještě nejsou plné

10.10 – 10.25 Radvan Markus: Hudba a irské povstání roku 1798

10.30 – 10.45 Irena Příbylová: Dokud tráva bude růst a slunce hřát

10.50 – 11.05 Lee Bidgood: Reakce na nacionalismus přes bluegrass

11.30 – 11.45 David Livingstone: Tma jako v žaláři: Hornické písně a politika

11.50 – 12.05 Matthew Sweney: Yoko Ono (Ó, yes!): Imagine, jak politizovat Brouka

12.10 – 12.25 Brad Vice: Fa-So-La, the Democratic Code in America and Beyond: Sacred Harp Singing Schools and the Pedagogy of Social Inclusion and Political Autonomy

13.45 – 14.00 Aleš Opekar: „Zabili mi brata!“ Výkřiky na pódiu, šepot v tisku aneb Reflexe srpnové okupace na 2. československém beatovém festivalu v prosinci 1968.
14.05 – 14.20 Petr Dorůžka: Jak diktatury užívají kulturu jako nástroj propagandy
14.25 – 14.40 Milan Zeibert: Záhada balkonu Melantrichu
14.45 – 16.00 setkání s hudebníky, diskuse

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Old Forest Echoes workshops

Chcete si vyzkoušet společné muzicírování a zahrát si na originální lesní proto-nástroje? Těšíte se na venkovní zábavu pro velké i malé? *Bud'te první, kdo si zahráje na lesní nástroje, inspirované přírodou a existující pouze dočasně v areálu festivalu. Přijďte si zahrát na nástroje založené na čistě přírodní rezonanci vyskytující se v přírodě po moderní profesionální citery. Společně vyzkoušíme dělat hudbu za použití proto-nástrojů někde mezi lesem a profesionální citerou, užívajících zvukových rezonančních vlastností stromů.*

- Tento workshop je vhodný pro rodiny s dětmi.
- Účastníci nepotřebují žádné hudební znalosti.
- Jazyk workshopu: čeština, angličtina
(lektorka Barbora Xu)

Kongero: Singing workshop (Švédsko)

Vokální dílna s polyfonním švédským ženským triem Kongero, pro které je typický moderní švih, temperament a nezvyklé harmonie.

Vokální workshop se „skandinávským“ repertoárem. V tomto workshopu vás členové Kongera naučí písně ve 2 až 5hlasé harmonii výhradně podle sluchu, s důrazem na styl, groove, artikulaci, improvizaci a ornamentiku. Účastníci získají zpětnou vazbu k vokální technice, intonaci a sborovému zpěvu, spolu s praktickými nástroji pro aranžování skladeb.

(lektorky ženského tria Kongero)

Průsvitný Jirka

Sedíme si takhle vzadu na židlích, užíváme si nádherné muziky, vedle nás je volná židle.

Přijde Barka, naše fotografka, postaví se před tu prázdnou židli, dívá se na ni a bezelstně se zeptá:

“Sedí tu Jirka Moravčík?” A to takovým tónem, jakoby se již mnohokrát předtím posadila na prázdnou židli a on tam seděl Jirka, který nebyl vidět. Prostě si to jen chtěla u okolo sedících raději ověřit.

Musím přiznat, on tam, než přišla, opravdu seděl Jirka, ale najednou někam zmizel.

Takže pokud včera někdo přemýšlel, kdo byl ten den nejtenčí, je tu překvapivý vítěz. Jirka je tak tenký, že není vidět vůbec! Když chce.

Jiří Hejl

Hnízdo múz 29.7.

08:30 - 10:00 Jóga

09:00 Babiččina pohádka z pudy

09:30 - 14:30 Grafická dílna - suchá jehla

09:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany – kouzlo barev a skla

09:45 - 12:15 Kouzla z drátků a barevných kapek

10:00 - 14:00 Smalty na vařič

10:00 - 13:00 Houbařské vycházky do Náměštské obory s Jankem Běťákem z MZM v Brně

10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi

10:00 - 13:00 Lampióny

10:00 - 13:00 Pletení košíků z pedigu

10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu

10:00 - 12:00 Kovářská dílna u Tasovských

10:00 - 12:00 Ruční tkaní na dřevěných stavech

10:00 - 12:00 Řezbářská dílna se sochařem

10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika

10:00 - 12:00 Švihej s Jitkou

10:00 Orchestr Folkových prázdnin

10:00 - 11:00 Tančírna - Argentinské tango

10:30 - 12:00 DeLUXe (dílna tvůrčího psaní)

11:00 - 14:00 Malba na hedvábí s Barevným světem

11:00 - 12:00 Old Forest Echoes workshops

12:00 - 16:00 Bluesová dílna

12:00 - 14:00 Nech své tělo tančit... tancem až k duši

13:00 - 16:00 Bosokorálky

13:00 - 16:00 Předení

13:00 - 15:00 Kovářská dílna u Tasovských

13:00 - 15:00 Ruční tkaní na dřevěných stavech

13:00 - 15:00 Řezbářská dílna se sochařem

13:15 - 16:15 Macramé aneb oblékneme sklenice

13:15 - 16:15 Savování na textil

13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika

13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga

14:00 - 16:30 Lepené obrázky ze sklíček, kamínků a přírodnin

14:00 - 16:00 Žonglování a kejklování

14:00 - 15:30 Tea Ceremony - Čajový obřad

14:00 - 15:00 Old Forest Echoes workshops

14:30 - 15:30 Čchi-kung

14:30 Kongero: Singing workshop

O užitečnosti Rolls-Royců aneb obhajoba zdánlivého luxusu

Někteří z vás si možná během včerejšího koncertu všimli momentu, kdy kapelník kapely Bočemuni Marian Friedl, toče nad hlavou hadicí (chlapec žena obruč nebyl přítomen), nenápadně nastínil finanční situaci Vladimíra Javorského. Nebylo to samozřejmě nic překvapivého, všichni jsme tak nějak tušili, že Vladimír Javorský žije v luxusu na rozlehlém zámku, obklopen služebnictvem a v garáži má dva vozy Rolls-Royce. Což je praktické, můžete mít dva modely různé velikosti, jeden velký a ten druhý třeba ještě o něco větší. * "Teď si dovolím malou odbočku k osobě Mariana Friedla (doufám, že budu schopen udržet myšlenku, schopnost opustit myšlenku jsem právě projevil). Jedná se o člověka, o kterém nelze říci nic jiného, než že s Marianem Friedlem by chtěl hrát každý. Můžeme o tom vést spory, můžeme s tím i nesouhlasit, ale to je asi tak všechno, co proti tomu můžeme dělat. Dal by se přirovnat k tomu medvědovi ze známé hádanky: Co musíte udělat, když ve volné přírodě potkáte medvěda? Vůbec nic, medvěd všechno zařídí sám. Když do kapely vezmete Mariana Friedla, taky všechno zařídí sám, cokoliv bude potřeba." * Ale zpět k původní myšlence (dokázal jsem to!), tedy automobilce Rolls-Royce. Nedávno jsem trávil pracovní pár dní v Praze a bydlel u dcery. Večer jsme se šli projít po její čtvrti, tedy Královských Vinohradech. Nenápadně jsem ji tedy zatáhl i na okraj Žižkova, aby viděla reálný svět, ale to v tomto povídání nehraje roli. Naše korzování nás zavedlo do Dykovy ulice, kde mou pozornost upoutal dům (co dům, vila!), který mi byl něčím povědomý. Při bližším ohledání se ukázalo, že jsem se nemýlil - jednalo se o budovu, která dříve patřila československému rozhlasu a byla v ní natáčena Nealkoholická vinárna U Pavouka, čili je to prokazatelně rodný dům Járy Cimrmana. No, a vedle tohoto domu stál zaparkovaný Rolls-Royce. Dům měl tedy i garáž, ale vůbec si netroufám odhadnout, co v ní mohlo být, když Rolls-Royce stál venku, jen pod lehkou pergolkou. Z popsané situace ovšem jasně vyplývá, že ač byl Jára Cimrman ve

Tipperary

Sotva začal dnešní den, vzpomněl jsem si na pana Hansarda. Od jeho návštěv jsem u táboráku něco podobného nezažil. Nejsem si úplně jist, zda to byla Méadh Ní Bheaglaoich nebo Cáit Ní Riain, zkrátka jedna z dvojice dívek tria Weaving. (Mimochodem na sklonku předešlého dne v Tkalcovně jedineční!) Tipuji to na Méadh. Zazpívala à kapela do nočního ticha nádhernou irskou baladu jako poděkování za právě odeznělý kolektivní přednes ewergreenu Dlouhá cesta do Tipperary. Důvod byl jednoduchý. Narodila se totiž právě v městečku Tiobraid Árann.

Libíček

**Komentovaná
prohlídka s autorem**
*Ptáte se, jaká
prohlídka a jaký autor?*

*Kdo přehlédl, tak v
Galerii 12 může nejen
v průběhu Folkovek
navštívit výstavu
Stefana Milkova
nazvanou **Neklidné
časy II.** Tento autor ve
čtvrtek 30.7. v 16 hodin
provede zájemce svojí
výstavou osobně.*

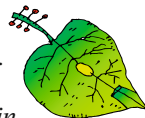
Stefan Milkov (1955) -
sochař, malíř, grafik,
designér a hudebník.
*V Galerii 12 prezentuje
velkoformátové
abstraktní malby, volné
grafické listy tištěné
autorem vyvinutou
kombinovanou
technikou, která
umožňuje vytisknout
pouze tři až pět kusů,
dále můžete vidět
sochy z bronzu a dřeva.*

Přijďte se podívat...

své době silně nedoceněn, jeho genialita byla natolik mocná, že nakonec, kromě světového věhlasu (obzvláště na Litoměřicku), vynesla i finanční satisfakci ne sice samotnému géniovi, ale aspoň komusi, kdo žije v domě, kde byla jeho hvězda objevena. * Přejeme lidem jejich Rolls-Roycey. Jasně, že slouží primárně k tomu, abyste našťvali sousedy, ale jejich Spirit of Ecstasy v sobě nese ducha (nejen tvůrčí) svobody. Koneckonců, motory Rolls-Royce Merlin, zabudované v přídích Hurricanů, Spitfirů, nebo motorových gondolách Lancasterů před pár desítkami let pomohly udržet náš svět takový jaký je. Myslete na to, až zase půjdete nakoupit do vašeho Kauflandu a nějaký ten Rolls-Royce bude parkovat na lepším místě, než se podařilo najít vám. Nebuďte zbytečně našťvaní, vždyť i umělci, potomci géníů, nebo stíhacích letců si taky musejí občas nakoupit!

(Autor není automobilový dealer. Zkušební jízdy objednávejte v redakci).

Dnes v zámeckém parku v 16:30 a v 18:30 hod...

Gomera Street Band

Dámy a pánové z pláže hrají swing i Led Zeppelin.

Mezinárodní kapela nadšenců do společného muzicírování.

Už dávno jim sice není dvacet, ale jinak to číslo sedí: kapelu tvoří dvacítká muzikantů a zpěváků a stejně tak dlouho už spolu hrají. Jen tak pro své potěšení, protože je to zkrátka baví. A ještě víc přenášet svou radost ze společného muzicírování na posluchače. Kdekoliv, kde se zastaví: na náměstích, v parcích, hospodách nebo, a to dává smysl, na plážích. Jádro mezinárodní kapely se totiž během dovolené potkalo v roce 2003 na kanárském ostrově La Gomera.

Jamovalo se až do rána, další dny znovu a když se loučili, slíbili, že se znovu potkají, a protože sliby se mají plnit, vydrželo jim to až dodnes a je jedno, jestli se potkají na Kanárech nebo někde v Evropě, kde se mezitím stali vděčnou atrakcí neformálních koncertů pod širým nebem. Zpívají v mnoha jazycích, jejich nástroje nikdy nespočítáte a v repertoáru mají hity všech žánrů z posledních šesti dekad, plus známé romské a swingové skladby. Okouzlují pro davy vděčnými aranžemi a jejich vystoupení mají charakter bezprostředního mejdanu, do kterého může vstoupit každý, kdo jde zrovna kolem. V Náměšti třeba na náměstí nebo v parku. A není asi nutné zdůrazňovat, že pokud se k nim přidáte, budou jenom rádi. Od toho se celoevropská proslulost Gomera Street Band vlastně odvíjí.

Dnešní noční koncert ve Staré tkalcovně...**Dorota Barová & Miloš Klápště***Písňe o srdci naplněném vzpomínkami.**Co Dorota Barová našla za zrcadlem?*

Tak dlouho jsme zpěvačku, violoncellistku a skladatelku měli spojenou s libozvučnou polštinou, až jsme si nedokázali představit, že ji v písničkách vyrůstajících z intimní komornosti nahradí češtinou. A kdyby k tomu přece jenom došlo, jak by nově zněly, zajímalo nás; po tolika letech možná i s drobnými obavami. Zbytečnými, a vlastně nepatřičnými, vždyť se přece bavíme o Dorotě, tykající si s hudební krásou v jakémkoliv jazyku. Pro zpívání v češtině ji na albu Písň pro Mi vedl odchod její blízké kamarádky, výtvarnice a básníčky Michaely Vejnarové (1979–2023), které tím chtěla vzdát úctu a přišlo jí vhodné, abychom jejímu smutku rozuměli a možná se dozvěděli, „co všechno zrcadlem se zdá a co za ním vyčkává“.

„Když se mi do ruky dostaly její sešity plné skic a textů, vznikl nápad na album, kde budou nejen její zhudebněné básně, ale také obrazy. Vybrala jsem sedm básní, které zrcadlí její vnitřní snový svět a její milé poťouchlosti,“ vysvětlila Dorota své rozhodnutí provázené prý zpočátku ale vnitřním strachem,

aby tak osobní vzpomínání příliš nezatěžkala smutkem. „Míša Vejnarová byla veselý člověk a milovala život. Takže jsem nechtěla moc smutnit. Když jsem si pak tu desku s odstupem poslechla, příjemně mě překvapilo, že se záměr povedl,“ řekla Dorota v rozhovoru pro magazín UNI a tu možná nejsmutnější písničku pro Mi raději zazpívala v polštině: „Učím se žít a snít bez tebe. Nacházím tě na nebi a vedle sebe a srdce naplňuji vzpomínkami.“

Pro Dorotu platí jedna samozřejmost: ať už ji doprovází kdokoliv, vždycky nás dostane. Tentokrát s baskytaristou Milošem Klápštěm, který se na nádherném albu podílel.

Pítka...

Vzhledem k očekávanému teplému počasí prosíme všechny o pravidelné doplňování pitného režimu. Pítka budou k dispozici ve Staré tkalcovně a u oranžového stanu pro děti. K dispozici budou také kelímky. Prosíme, v rámci ohleduplnosti k životnímu prostředí odkládejte použité kelímky do určeného odpadu, případně použijte své.

Oranžový stan

Srdčně zveme všechny děti i jejich rodiče do oranžového stanu v zámeckém parku, kde je připraven bohatý program plný her a zábavy. Za splnění na ně čekají drobné odměny. Ve stanu bude také prostor pro odpočinek a příjemně strávený čas v průběhu konání festivalu a to v době 17:00-20:00 hod.

After Midnight 4 – 2026

Kdo včera nebo předevčírem dočetl až sem, ví, že ho čeká další úryvek z knihy o BíDým a festivalu v Newportu od ELIJATOLÁHA WALDEMARA, tentokrát ještě jednou ze s. 126: „Alan Lomax tvrdil, že mladí posluchači by měli být spíš vedeni k povědomí o autentických tradicích, „o všech těch báječných nepříliš známých umělcích, kteří skvěle hráli ... a nádherně zpívali s úžasným citem pro styl“ než k zacházení s lidovou hudbou jako s „něčím pro letní tábor, amatérský večer“. Lomax byl jako svědomitý sestavovatel zpěvníků, které amatéry vybavily texty, melodiemi a kytarovými akordy, sotva v pozici, v níž by mohl kritizovat, a ve 40. letech podporoval zpěv na letních táborech. Ale v 60. letech už mnohým mladým, které on a Seeger podporovali, zpívání u tábora nestačilo.“ * Tak zas můžete porovnávat Náměšť s Newportem, který na rozdíl od nás neměl Starou tkalcovnu, čímž o hodně přišel. Například o hudební vzpomínání PETRA DORUŽKY, které v ní proběhlo hned po obědě a při němž český LOMAX, který jezdívá na Folkovy už řadu let, překvalifikoval návykové drogy na REKREAČNÍ LÁTKY. Následovala beseda o Jiřím Černém (což byl zas český SEEGER), kterou vedli Aleš Opekár a Radek Diestler, jenž pro Pop Muzeum připravil výstavu Černý na tahu. Výstava je po dobu konání Folkovek k vidění v tkalcovně, a kdo si projde všech 22 panelů pozorně, objeví nejen fotku Jiřího Černého s Pete Seegerem, ale taky fotku téhož s Glenem Hansardem, k níž vtipný Diestler připsal citát z filmu CASABLANCA. (Mezitím byl použitý i ve filmu BARB WIRE, ale to nevádí.) * A teď už k dění v zámeckém Freebody Parku. Zahájil ho Vladimír Javorský doprovázený BOČEMUNI, což byli Marian Friedl, Štěpán Flagar, Martin Kocián, Michal Wierzgoň a Petra Jelénková, kteří se takto sešli např. na albu FLÉTNÝ NAD OSLAVOU. Teď z nich Marian sestavil Vladimíru Javorskému nejlepší doprovodnou skupinu, jakou kdy měl, a kdyby písničky z koncertu nevyšly už na desce Ještě je, případně nebyly součástí připravované nové desky, mohl by být záznam vystoupení vydán pod názvem VLADIMÍR NAD OSLAVOU. Když pak v závěru vydařeného koncertu vypočítal, jaké projekty už pro Náměšť připravil, docela mě tím rozmrzel. To neměl říkat on z pódia, to jsem měl napsat já sem. Taky už jsem to měl v hlavě, už jsem si to stylizoval, jen jsem škrtnul poslední větu, podle níž Vladimír Javorský na velkém pódiu ve Freebody Parku ještě nevystupoval. „Ále vystupoval, jednou tam vystupoval,“ jak říkával Hubert alias Huckleberry Finn v PÁNECH KLUCÍCH. Dokonce víckrát než jednou: jednou recitoval do češtiny přeložené verše při nějakém irčanském projektu a pak doprovázel Mirka Kemela, dokonce bych řekl, že pokaždé, když tu Kemel hrál. A tak jak bez Javorského není Kemela, tak po včerejšku bez Friedla není Javorského. Prostě OZAJSTNÝ FOLK. * Každopádně bylo první odpolední vystoupení tak silné, že pro jeho vyvážení bylo nutné nasadit postupně Amandu Pascali s kytarou, Beátu Bocek s kytarou, ukulelem, harmonikou a krabičkami a Ríoghnach Connolly s flétnou včetně Addisona Freemana podporujícího Amandu na mandolínu a housle a Stuarta McCalluma podporujícího s kytarou Ríoghnach. Takže chvíli něco texaského, pak zas italského až sicilského z Houstonu (DĚDEK HOUSTON = to byl přece Pavel Bobek!), v bílém stanu něco polského z Těšína (odtud přece vyjíždějí vlaky a mají tam podchod, ve kterém se dějí pěkné věci!) a nakonec irského s moravskou slivovicí, ale ten Vladimír navzdory Doubalovým poznámkám pořád vážil víc. * Nějak mi to splynulo, a to jsem ani nepřepínal na VÍDEŇ. Radši se soustředím na jednoduché věci, jako že 500 MILES HEDY WEST, co zpívala Amanda Pascali, je totéž jako 1000 MILES Waldemara Matušky a Heleny Vondráčkové, zatímco gramofonová deska Tisíc mil, kterou OTA PAVEL pohřbil ve Smrti krásných srdců společně se strejdou Proškem, je něco úplně jiného. Logičtější by samozřejmě bylo, kdyby Hedy West napsala JE NA ZÁPAD CESTA DLOUHÁ, ale folková hudba zkrátka logiku nemá.

Milan Zeibert (3:25)